

ماده 39

ماده 39 - وزارتخانهها و مؤسسات دولتی میتوانند علاوه بر فوق العاده شغل مذکور در ماده 38 این قانون فوق العاده هایی به

شرح زیر به مستخدمین پرداخت کنند.

الف - فوق العاده اضافه کار که فقط در قبال ساعات کار اضافی برای انجام وظایف مشخص به طور غیر مستمر قابل پرداخت است.

ب - فوق العاده اشتغال خارج از مرکز که با توجه به مجموع عوامل بدی آب و هوا و دوری از مرکز و هزینه زندگی و محرومیت از تسهیلات زندگی تعیین میشود.

ت - فوق العاده مأموریت که فقط در قبال روزهایی که مستخدم خارج از محل خدمت خود انجام وظیفه میکند قابل پرداخت است.

ث - فوق العاده اشتغال خارج از کشور فقط به مستخدمینی که در خارج از کشور انجام وظیفه میکنند قابل پرداخت است.

ج - فوق العاده کسر صندوق که فقط به تحویل داران و تحصیل داران و مأمورین پرداخت قابل پرداخت است.

چ - فوق العاده تضمین که فقط به صاحب جمعان نقدی یا جنسی قابل پرداخت است.

چ - فوق العاده کسر صندوق که فقط به تحویلداران و تحصیلداران و مأمورین پرداخت قابل پرداخت است.

ح- فوق العاده تضمین که فقط به صاحب جمعان نقدی یا جنسی قابل پرداخت است.

12

خ - فوق العاده سختی شرایط محیط کار فقط به مستخدمینی که در شرایط غیر متعارف محیط کار به تشخیص سازمان اداری

و استخدامی مجبور به انجام وظیفه میباشند قابل پرداخت است. (الحاقی مصوب 1363/2/18)

د - فوق العاده نوبت کاری به مستخدمینی که در نوبتهای غیر متعارف مجبور به انجام وظیفه میباشند قابل پرداخت است.

(الحاقی مصوب 1363/2/18)

تبصره 1

تبصره 1- حداکثر مدتی که مستخدم در طول خدمت خود در یک نقطه بد آب و هوا خدمت خواهد کرد نباید از پنج سال تجاوز

کند مگر با رضایت مستخدم که در هر حال فوق العادههای موضوع بندهای ب و پ این ماده طبق مقررات مربوط به او پرداخت

خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2- مستخدمینی که بنا به ضرورت و تشخیص وزارتخانهها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون و شرکتهای دولتی، بیش

از پنج سال در نقاط محروم و بد آب و هوا خدمت نمایند مشمول محدودیت زمانی موضوع بند «ت» نخواهند بود و فوق العاده

محل خدمت طبق مقررات مربوط به آنان پرداخت خواهد شد. (الحاقی 1367/3/5)

